

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/97/2016
Identifikačné číslo spisu: 8015200129
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8015200129.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančenika, v právnej veci navrhovateľa: K. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, I., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sd/12/2015-44 zo 14. januára 2016 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sd/12/2015-44 zo dňa 14. januára 2016 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 4Sd/12/2015-44 zo dňa 14.01.2016 potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14.11.2014 v spojení so zmenovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23.04.2015. Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14.11.2014 žalovaná priznala žalobcovi invalidný dôchodok od 27.10.2014 v sume 238 eur mesačne a rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23.04.2015 priznala žalobcovi invalidný dôchodok od 27.10.2014 v sume 238 eur mesačne a zároveň od 01.01.2015 zvýšila invalidný dôchodok na sumu 240,70 eur mesačne.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že zdravotný stav navrhovateľa bol posúdený posudkovými lekármi Sociálnej poisťovne, pobočky aj ústredia, správne bolo určené rozhodujúce zdravotné postihnutie a správne bola určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 60 %. Keďže navrhovateľovi boli podľa § 274 zákona zachované nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnania do zvýhodnenej pracovnej kategórie, odporkyňa vypočítala aj dôchodok podľa právnych predpisov účinných do 31.12.2003. Suma invalidného dôchodku vypočítaná podľa zákona č. 461/2003 Z. z. je 189 eur mesačne a suma invalidného dôchodku vypočítaná podľa zákona č. 100/1988 Zb. je 233,50 eur mesačne. S poukazom na § 274 zákona č. 461/2003 Z. z. patrí navrhovateľovi suma invalidného dôchodku určená podľa zákona č. 100/1988 Zb., ktorá je vyššia. Následne bola suma invalidného dôchodku zvýšená podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. odo dňa priznania dôchodku o 4,50 eur

mesačne a od 01.01.2015 o 2,70 eur mesačne v zmysle opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR. Dodal, že navrhovateľ spôsob výpočtu sumy invalidného dôchodku v opravnom prostriedku ani nenamietal.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním zo dňa 15.02.2016. Uviedol, že s poukazom na doposiaľ predložené lekárske správy, ktoré boli posúdené posudkovým lekárom, ale aj na lekárske správy, ktoré predložil po tomto posúdení mu jeho zdravotný stav nedovoľuje vykonávať žiadnu zárobkovú činnosť a odôvodňuje oveľa vyššiu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (minimálne v rozsahu 71%). Poukázal na skutočnosť, že v neurologických lekárskejších správach je v záveroch konštatovaný len organický psychosyndróm, ktorý je v prílohe zákona č. 461/2003 Z. z. zaradený do kapitoly VI, oddiel A, položka 9 písm. c) bez toho, že by zákon rozlišoval tento organický psychosyndróm ako ľahký, stredný alebo iný; napokon ani lekár nerozlišuje tento psychosyndróm podľa stupňov. Uviedol, že zákon by nemal byť vykladaný v neprospech adresáta, pričom v danom prípade zákonodarca nedáva možnosť inej interpretácie - len prítomnosť alebo neprítomnosť tohto organického psychosyndrómu bez členenia jeho intenzity. Zastával názor, že mal byť posudzovaný podľa ustanovenia zákona o sociálnom poistení upravenom v kapitole VI, oddiel A, položka 9, písm. c), čo by predstavovalo mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť aj nad 71 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Dodal, že pracoval ako veľmi vyťažovaný robotník, preto po rozsiahlej mozgovej porážke si nevie predstaviť zaradenie do pracovného procesu, čo mu neodporúča jeho všeobecný lekár a v podstate ani samotní posudkoví lekári.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 30.03.2016 uviedla, že navrhovateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Uviedla, že subjektívne presvedčenie navrhovateľa, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený nie je dôvodom na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov. Dodala, že skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi, sú hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú; nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Žiadala rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S. s. p.“). Podľa § 492 ods. 1 S. s. p. konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom účinnosti tohto zákona (pred 1. júlom 2016), sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v súlade s § 250ja ods. 2 O. s. p bez pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Navrhovateľ sa domáhal priznania vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Posudkový lekár v posudku zo dňa 04.02.2015 uviedol, že navrhovateľ v októbri 2013 prekonal cievnu mozgovú príhodu ľahkej formy, bol kompletne vyšetrený špeciálnymi pomocnými vyšetreniami, po preliečení v neurologickom objektívnom náleze bez motorického deficitu, bez paretických prejavov, samostatne mobilný, bez poruchy reči, prítomná len ľahká instabilita pri chôdzi, psychologicko-psychiatrickým vyšetrením zistený ľahký organický psychosyndróm ako následok CMP. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie uznal stav po cievnej mozgovej príhode ľahkého stupňa [kapitola VI, oddiel A, položka 9, písm. a) prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení], ale s ohľadom na mierny organický psychosyndróm toto postihnutie zaradil do kapitoly VI, oddiel A, položka 9, písm. b) prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení s 50% mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a túto zvýšil o 10% za ostatné zdravotné postihnutia - kontrolovanú astmu a artrózu ľavého kolena funkčne s ľahkým obmedzením pohyblivosti.

Odvolačný súd považuje za potrebné tiež uviesť, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia odporkyne podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (O. s. p.) súd v zásade preskúmava zákonnosť tohto rozhodnutia vo vzťahu ku skutkovému stavu, ktorý existoval ku dňu rozhodnutia odporkyne (§ 250i ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p.), hoci zákon nevyklučuje možnosť, aby odporkyňa na základe ďalších dôkazov prehodnotila svoje rozhodnutie; taká možnosť však nie je bez ďalšieho dôvodom na opakované posúdenie zdravotného stavu v prípade predkladania nových dôkazov a dôvodom na zrušenie jej rozhodnutia, ktoré v čase jeho vydania na základe riadneho zistenia skutočného stavu zodpovedalo zákonu.

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je podstatnou otázkou vplyv dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti. Posudkoví lekári, ktorí vyhotovili posudky tak pred vydaním preskúmaného rozhodnutia odporkyňou ako aj po podaní opravného prostriedku, postupovali v súlade so zákonom. V posudkoch zohľadnili objektívnymi nálezmi preukázané zdravotné ťažkosti navrhovateľa, pričom zhodne vyhodnotili, že zdravotné ťažkosti navrhovateľa podmieňujú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 60 %.

Navrhovateľ v odvolaní namietol, že príloha č. 4 k zákonu o sociálnom poistení nerozlišuje, či ide o ľahký alebo ťažký psychosyndróm a preto malo byť jeho ochorenie zaradené pod kapitolu VI, oddiel A, položku 9, písm. c) s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 60%. Túto námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú.

Podľa všeobecného posudkového hľadiska uvedeného v kapitole VI, oddiel A prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení je na určenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť rozhodujúci rozsah a stupeň pretrvávajúcich neurologických symptómov s ohľadom na neurologický nález (dokázanými pyramídovými javmi zánikovými a iritačnými), psychické zmeny s prihliadnutím na premorbídnosť osobnosti. Z relevantných náleзов neurologických vyšetrení po preliečení nevyplýva zistenie prítomnosti motorického deficitu a paretických prejavov. V zhode s týmto nálezom posudkoví lekári hodnotili stav po cievej mozgovej príhode ako strednú formu. Súčasne je potrebné uviesť, že pre hodnotenie stavu po cievej mozgovej ako ťažkého stupňa zákona o sociálnom poistení v kapitole VI, oddiel A, položke 9, písm. c) prílohy č. 4 predpokladá nielen prítomnosť psychosyndrómu, ale najmä hemiparézu ťažkého stupňa, ktoré u navrhovateľa neboli preukázané.

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd dospel k záveru, že posudkoví lekári zhodnotili zdravotný stav v súlade so všeobecným posudkovým hľadiskom, úplne a objektívne, svoj záver o rozhodujúcom zdravotnom postihnutí a miere poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť logicky a presvedčivo odôvodnili, pričom ich závery nie sú v rozpore s nálezmi odborných lekárov. Tak ako krajský súd aj odvolací súd mal preto za preukázané, že zdravotný stav navrhovateľa podmieňuje invaliditu podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zatiaľ vo výške 60%.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné a preto podľa § 219 O. s. p. rozsudok krajského súdu potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd navrhovateľovi v zmysle § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p. nepriznal, nakoľko nebol v odvolacom konaní úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.